

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău sediul central) M. Țurcanu

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) A. Minciuna, L. Popova, L. Mihaila

ÎNCHEIERE

10 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Ala Cobăneanu

Luiza Gafton, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Mircea Patrachi în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Brokervam Service”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Brokervam Service” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Beta” cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a penalității,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Brokervam Service” și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 01 februarie 2016,

c o n s t a t ă :

La 13 octombrie 2016 SRL „Brokervam Service” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Beta” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii și penalității de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că la 01 ianuarie 2014 între SRL „Brokervam Service” și SRL „Beta” a fost încheiat contractul de prestări servicii nr. 91/4.

Potrivit cap.7 din contract, părțile contractante au convenit asupra următoarelor: a) părțile semnează actul de prestare a serviciilor, după efectuarea serviciului; b) beneficiarul din momentul semnării actului de prestare a serviciului, urma să achite costul serviciului prestat în termen de 3 zile bancare; c) în cazul nerespectării termenelor de achitare, beneficiarul este obligat să achite o penalitate, începând cu a patra zi din momentul semnării actului de prestare a serviciului, în mărime de 3% din suma neachitată.

La 01 februarie 2017, în cadrul ședinței de judecată, reprezentantul reclamantului SRL „Brokervam Service” a înaintat cerere de concretizare, prin care a micșorat cuantumul cerințelor.

În motivarea cererii de concretizare a indicat că la 24 ianuarie 2017 pârâtul SRL „Beta” a stins datoria contractuală în sumă de 2720 lei față de SRL „Brokervam Service”,

astfel că, renunță la pretenția privind încasarea datoriei, solicitând încasarea de la pârât a sumei de 31345,28 lei cu titlu de penalitate pentru perioada 05 august 2016 - 24 ianuarie 2017 (2720 lei x 6,7% x 172 zile) și 456,96 lei cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada 30 martie 2016 - 24 ianuarie 2017.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău sediul central din 01 februarie 2017 cererea de chemare în judecată s-a admis parțial.

S-a încasat de la SRL „Beta” în beneficiul SRL „Brokervam Service” suma de 2720 lei cu titlu de penalitate de întârziere, suma de 456,96 lei cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 95,30 lei cu titlu de taxă de stat, iar în total suma de 3272,26 lei.

În rest, acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

În motivarea soluției, instanța de fond a reținut că datoria SRL „Beta” față de SRL „Brokervam Service” în sumă de 2720 lei este una relativ mică pentru circuitul comercial, astfel că, în temeiul art. 630 din Codul civil, instanța a considerat excesivă penalitatea calculată de reclamant în sumă de 31345,28 lei.

Prin urmare, a menționat că prevederea contractuală cu privire la aplicarea unei penalități în mărime de 6,70% pentru fiecare zi de întârziere a plății este una exagerat de mare.

La 03 februarie 2017, SRL „Brokervam Service” a contestat cu apel hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Apel Chișinău din 28 iunie 2017 s-a respins apelul declarat de SRL „Brokervam Service” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău sediul central din 01 februarie 2016.

La 04 decembrie 2017 avocatul Mircea Patrachi în interesele SRL „Brokervam Service” a declarat recurs împotriva deciziei Curții Apel Chișinău din 28 iunie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admiterea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că instanțele de judecată au interpretat eronat legea și au aplicat o lege care nu trebuie aplicată.

Astfel, susține că prin reducerea din oficiu a mărimii clauzei penale, instanța de fond a încălcat libertatea raporturilor contractuale dintre părți.

Totodată a indicat că instanța de judecată a interpretat și a aplicat eronat prevederile art. 630 din Codul civil.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa participanților la proces la 20 iulie 2017 (f.d. 97), însă la materialele dosarului nu este anexată dovada legală de recepționare a acesteia.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 434 Codul de procedură civilă, recursul depus la 04 decembrie 2017 se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită

marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmers împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Mircea Patrachi în interesele SRL „Brokervam Service” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Mircea Patrachi în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Brokervam Service”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

judecători

Luiza Gafton

Dumitru Mardari